

μανία εξαλείφει. Η πάλη κατά της τοξικομανίας προϋποθέτει την επανάκτηση της συλλογικότητας και την πάλη ενάντια στη «λογική του χρήστη» συνολικά, μια λογική που χαρακτηρίζεται από μοιρολατρία και ηττοπάθεια. Καλύτερα όπλα απέναντι στο πρόβλημα των ναρκωτικών είναι η άνοδος της συλλογικότητας, της οργάνωσης, της καλλιέργειας της προσωπικότητας, της διαπαιδαγώγησης με αξίες που προωθούν τη διεκδίκηση των αναγκών μας και κυρίως προοπτικής. Και αυτό είναι ζήτημα μαζικού κινήματος, είναι ζήτημα ολόκληρης της κοινωνίας.

Ηλιάνα Ναζεντιάδου

Μέλος του ΕΣΥΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΣ - ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΠΟΤΩΝ

Εκ μέρους του Συνδικάτου Γάλακτος-Τροφίμων-Ποτών, χαιρετίζουμε τη σημερινή σύσκεψη της Γραμματείας Νέων του ΠΑΜΕ που γίνεται σε μια περίοδο έντονης επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζόμενων, των λαϊκών οικογενειών. Το θέμα δεν είναι ξεκομμένο από τα προβλήματα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι νέοι, εργαζόμενοι ή άνεργοι, και οι οικογένειές τους, τα λαϊκά στρώματα.

Τα ναρκωτικά δεν πρέπει να είναι θέμα συζήτησης μόνο των ειδικών, γιατρών, επιστημόνων που έτσι κι αλλιώς είναι, αλλά και θέμα συζήτησης στα εργοστάσια, στους τόπους δουλειάς, στις λαϊκές γειτονιές. Σίγουρα δεν είμαστε οι ειδικοί για να προτείνουμε λύσεις, αλλά μπορούμε να δούμε κάποιες πλευρές που έχουν να κάνουν με τους λόγους που μπαίνουν τα ζητήματα για την αποποινικοποίηση των ναρκωτικών και τη νομιμοποίηση τους στη ζωή και στις συνειδήσεις των νέων, ο διαχωρισμός τους σε «σκληρά και μαλακά», «νόμιμα ή παράνομα» την ίδια περίοδο που τα αντεργατικά και αντιλαϊκά νομοσχέδια δίνουν και παίρνουν, «ο νόμος και τάξη» της συγκυβέρνησης ενάντια στους αγώνες των εργατών είναι αμείλικτος, παράδειγμα στην απεργία στη ΝΟΥΝΟΥ στον Ασπρόπυργο κινητοποιήθηκαν περιπολικά, διευθυντές αστυνομίας, ΜΑΤ ενώ την ίδια ώρα στην περιοχή το εμπόριο ναρκωτικών κάνει πάρτι. Τη στιγμή που τσακίζονται μισθοί, καταργούνται συλλογικές συμβάσεις και δικαιώματα, η ανεργία στους νέους ξεπερνάει το 50%, αλλά και όσοι νέοι δουλεύουν αμείβονται με 511 ευρώ μικτά το θάωρο, βρίσκονται αντιμέτωποι με τα θεωρήματα των αστών που παρεμβαίνουν στο μυαλό τους με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, δηλαδή με τη μαστούρα ή με το «ό,τι και να κάνεις δε γίνεται τίποτα, όλοι το ίδιο είναι» κ.α.

Στα παιδιά των εργατών, στους νέους εργάτες, σ' αυτούς που βιώνουν τη φτώχεια και τα βάσανα των άνεργων γονιών τους ή από πρώτο χέρι τη δική τους ανεργία δεν ταιριάζει η φυγή και η απάθεια.

Δεν τους ταιριάζει η δοκιμή του «μαλακού» ναρκωτικού που δε σε σκοτώνει.

Τους ταιριάζει η γλυκιά γεύση του αγώνα, της οργάνωσης, της πάλης για μια κοινωνία χωρίς εκ-

μεταλλευτές, χωρίς εξαρτήσεις από βιομήχανους αλλά εξαρτημένους από την αλληλεγγύη του συνάδελφου, του εργάτη που παλεύει για μια καλύτερη ζωή γι' αυτόν και την οικογένεια του.

Ένα καπιταλιστικό σύστημα δε μπορεί να δώσει λύσεις, αλλά μόνο εμπόδια μπορεί να δημιουργήσει, που πρέπει να ξεπερνιούνται από την ταξική οργάνωση και πάλη μέσα από τα ταξικά Σωματεία και Συνδικάτα.

Αν η νεολαία δεν είναι παραμυθιασμένη από ουσίες και ψεύτικους κόσμους, μπορεί να γίνει η δύναμη, το ποτάμι που θα παρασύρει αυτούς που ζουν εις βάρος της.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, τους άνεργους να οργανωθούν στα Συνδικάτα, να ξεπεράσουν και να τσακίσουν τις λογικές που οδηγούν τους νέους στον Καιάδα της εξάρτησης, της ναρκωκουλτούρας.

Μαγκιά δεν είναι να παίρνεις ναρκωτικά.

Μαγκιά είναι να ξεπερνάς τις δυσκολίες και να παλεύεις απέναντι από τον εργοδότη σου, με σωστή γνώση και ιδεολογία, μέσα από τις γραμμές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, απέναντι απ' αυτούς που σε θέλουν εξαρτημένο είτε από ουσίες, είτε από τη «φιλανθρωπία» τους.

Μας θέλουν μαστουρωμένους, ευάλωτους στα σχέδια τους που περνάν καθημερινά εις βάρος μας, εύκολους, υποταγμένους, άπραγους.

Παίρνουμε δύναμη από τα παιδιά που γυρνάνε την πλάτη στα ναρκωτικά, παλεύουν και νικάνε μέσα από τις κοινότητες τους και τους καλούμε μετά την επανένταξη τους να ενταχτούν στο εργατικό κίνημα μέσα από τα Συνδικάτα του ΠΑΜΕ από τις Λαϊκές Επιτροπές στις γειτονιές.

Να συμμετάσχουν μέσα από τους μαζικούς αγώνες του σήμερα και του αύριο που βάζουν την προοπτική, ξεκινώντας από τους χώρους δουλειάς και τις γειτονιές, αγκαλιάζοντας όλους τους εργαζόμενους για ένα καλύτερο αύριο.

Όσο υπάρχει κέρδος θα υπάρχουν ναρκωτικά, όσο υπάρχει καπιταλισμός η νεολαία θα οδηγείται σε δρόμους που καταλήγουν στην εξάρτηση.

Αποστόλης Γαρμής

Πρόεδρος του Συνδικάτου Γάλακτος - Τροφίμων - Ποτών

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Συνάδελφοι συναδέλφισσες, αγωνιστές της ζωής

Με τη σημερινή εκδήλωση δεν κλείνουμε μια σειρά προσπαθειών που κά-
νουμε όλα αυτά τα χρόνια τα ταξικά σωματεία και αγωνιστές που βρίσκονται
στο πλευρό του Π.Α.ΜΕ. για το δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου, νέου στη
ζωή και στον αθλητισμό.

Το σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων Αθήνας συμμετείχε ενεργά από το
πρώτο εργατικό τουρνουά του ΠΑΜΕ, πάλεψε για τη διάδοση του ως γεγονός
και στο στήσιμο της διοργάνωσης του. Μας ευχαριστεί ιδιαίτερα ότι φέτος οι
συμμετοχές των ομάδων ξεπέρασαν τις 70 κάτι που αποδεικνύει το κύρος
που έχει αποκτήσει στους εργαζόμενους. Ταυτόχρονα η μαζική συμμετοχή σε αυτό αποδεικνύει και
την ανάγκη που υπάρχει από τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα για δωρεάν πρόσβαση στον
αθλητισμό, στον πολιτισμό, στον ελεύθερο χρόνο.

Στο τουρνουά όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος συμμετείχαν ομάδες από σωματεία και σωματειακές
επιτροπές, άνεργοι, νέοι από σχολές μαθητείας, φοιτητές, εβε και φυσικά όπως και κάθε χρόνο νέοι
από τις θεραπευτικές κοινότητες. Πραγματικά και χωρίς ίχνος υπερβολής η συμμετοχή των ανθρω-
πων από τις θεραπευτικές κοινότητες, το ΚΕΘΕΑ, τον ΕΣΥΝ μας γεμίζει δύναμη και αισιοδοξία. Η προ-
σπάθεια που κάνουν οι φορείς αυτοί και οι νέοι που συμμετέχουν στα προγράμματα αυτά, που είναι
ένας αγώνας για τη ζωή χωρίς εξαρτήσεις αποτελούν παράδειγμα για εμάς. Μέσα από τις δυσκολίες
και τα αδιέξοδα που γεννά ο καπιταλισμός που συνεχώς σαπίζει, τα παιδιά αυτά γκρεμίζουν τα τείχη
της μαυρίλας, γίνονται υπόδειγμα και αφορμή για άλλους που το σύστημα τους έριξε στο “λούκι” των
ναρκωτικών. Η ανυποχώρητη στάση τους απέναντι στα ναρκωτικά, η αντίθεση τους στο διαχωρισμό
σκληρών και μαλακών ταυτίζεται με την άποψη του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος του ΠΑΜΕ.
Το κίνημα ανατροπής της εφαρμοζόμενης πολιτικής για το οποίο εμείς ως σωματεία και συνδικαλιστές
προσπαθούμε να πείσουμε τους εργαζόμενους δε μπορεί να μην περιλαμβάνει αιτήματα και στόχους
πάλης που αφορούν την πρόληψη - τη θεραπεία και την απεξάρτηση από τα ναρκωτικά.

Είναι τυχαίο το γεγονός ότι μέσα στην οικονομική κρίση υπάρχει αύξηση της τοξικοεξάρτησης και
ταυτόχρονα της πολυχρησίας ναρκωτικών ουσιών; Οι περισσότεροι νέοι που παίρνουν ναρκωτικά εί-
ναι παιδιά φτωχών λαϊκών οικογενειών. Ολόκληρες γειτονιές ειδικά στις μεγάλες πόλεις γίνονται γκέ-
το διακίνησης ναρκωτικών και εγκληματικότητας. Ταυτόχρονα στην επαρχία όσο αυξάνεται η ανεργία
και το ξεκλήρισμα της αγροτικής παραγωγής τόσο αυξάνονται τα ποσοστά χρήσης νέων ανθρώπων
που βλέπουν μπροστά τους αδιέξοδα. Σε περιοχές σε όλο τον κόσμο που είτε η φτώχεια θερίζει, είτε η
ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης αυξάνεται με την υπερεργασία, προωθείται πλατιά

η χρήση ναρκωτικών, προκειμένου να ανταποκριθούν οι εργάτες στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στη δουλειά τους. Η εξάπλωση των ναρκωτικών λοιπόν είναι σύμφυτη με το σύστημα του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Στη σύγχρονη ελληνική ιστορία βλέπουμε σε κορυφαίες στιγμές σύγκρουσης της εργατικής τάξης και του λαού το σύστημα προσπαθώντας να καταπνίξει το κίνημα να χρησιμοποιεί τα ναρκωτικά προσπαθώντας κυρίως να πλήξει τη νεολαία και τα πρωτοπόρα στοιχεία της κοινωνίας. Είναι ενδεικτικό ότι στην κατοχή στην περίοδο που το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ συσπείρωνε τεράστιες μάζες εργατών στις πόλεις οι ναζί με τους ντόπιους συνεργάτες τους (προγόνους της Χρυσής Αυγής) προσπάθησαν στις εργατογειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά να κυκλοφορήσουν μαζικά ναρκωτικές ουσίες προκειμένου να κρατήσουν σε καταστολή τους αγώνες του λαού. Το ίδιο συνεχίστηκε και αργότερα στην τρίχρονη εποποιία του δημοκρατικού στρατού από το αστικό κράτος.

Ποιοι έχουν συμφέρον από μια νεολαία εξαρτημένη από τα ναρκωτικά; Οι ίδιοι που έχουν συμφέρον να δουλεύουμε για 400 ευρώ, προτιμούν στοσχόλασμα θολωμένοι να ψάχνουμε τη λύση στα ναρκωτικά. Είναι το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, που πλασάρουν επικίνδυνες πολιτικές της ΕΕ για το ζήτημα των ναρκωτικών.

Αυτοί που πασχίζουν να νομιμοποιήσουν τη χρήση των ναρκωτικών, να τα διαχωρίσουν σε σκληρά και μαλακά, την ίδια στιγμή στηρίζουν την ανυπαρξία πρόληψης και κοινωνικής επανένταξης, διαφημίζουν την υποκατάσταση με μεθαδόνη ως θεραπεία, ενώ υποχρηματοδοτούν τα στεγνά θεραπευτικά προγράμματα. Την ίδια στιγμή που όλες οι δομές υγείας υποχρηματοδοτούνται, νοσοκομεία συγχωνεύονται δεν τους ενδιαφέρει πραγματικά τι θα γίνει με τις κοινότητες. Χρειάζεται κοινός αγώνας εργαζόμενων στις κοινότητες, παιδιών που συμμετέχουν σε αυτές, γονιών με τα σωματεία. Ο αγώνας ενάντια στην υποχρηματοδότηση πρέπει να ενταθεί και να δεθεί με τους συνολικότερους αγώνες που έχουμε μπροστά μας (ασφαλιστικό, συλλογικές συμβάσεις, κατάργηση κυριακάτικης αργίας, απληρω-

σιά). Η αυριανή μάχη της απεργίας πρέπει να δοθεί από όλους, από το πρωί έξω από τα εργοστάσια και τα μαγαζιά. Τα παιδιά από τις κοινότητες δίνουν σήμερα έναν αγώνα για τη ζωή για να είναι αυριανοί μας συνάδελφοι στο γραφείο, στο εργοστάσιο, στο μαγαζί και στον αγώνα για το μεροκάματο. Δίνουν έναν αγώνα για μια ζωή χωρίς ουσίες με αξιοπρέπεια.

Κανένας συμβιβασμός με τη “Ναρκωκουλτούρα” και με τα προγράμματα που αντί να οδηγούν στην απεξάρτηση και στην πάλη για δικαιώματα και αξιοπρεπή ζωή, συντηρούν την εξάρτηση δεκάδων χιλιάδων νέων ανθρώπων κρατώντας τους στο περιθώριο της ζωής και οδηγώντας τους στο θάνατο.

Παλεύουμε ενάντια σε μια νεολαία που τη θέλουν απαθή και μαστουρωμένη, για να περνάνε από την πίσω πόρτα ανενόχλητοι ότι μέτρα θέλουν. Καλούμε όλους τους νέους και τους γονείς τους να δώσουν τη μάχη οργανωμένα, συλλογικά μέσα από τα Συνδικάτα, τους Συλλόγους Σπουδαστών, τις Λαϊκές Επιτροπές για δουλειά με δικαιώματα, για μόρφωση, υγεία, πρόσβαση στον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Μάκης Μπήκας

Πρόεδρος του Συνδέσμου Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ανώνυμων Εταιριών και Γραφείων

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Εκ μέρους της ΑΣΓΜΕ

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση στη σημερινή εκδήλωσή σας.

Η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας εδώ και χρόνια έχει συγκεκριμένη θέση για τα ναρκωτικά. Έχουμε εμπιστευθεί την επιστημονική θέση του ΕΣΥΝ και τα συμπεράσματα από τη διεθνή εμπειρία .

Από κοινού με το ΕΣΥΝ το προηγούμενο διάστημα διοργανώσαμε σε όλη την Ελλάδα εκδηλώσεις, συσκέψεις, συζητήσεις, ενημερώσαμε τους γονείς για το πρόβλημα των ναρκωτικών, για τα αίτια που τα γεννούν, για τους κινδύνους που επιφέρει το νομοσχέδιο.

Είπαμε από την πρώτη στιγμή ΟΧΙ σε όλα τα ναρκωτικά.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών το αντιμετωπίζουμε μέσα στα σχολεία. Δεν μπήκαμε ποτέ στη λογική να διαχωρίσουμε τα ναρκωτικά σε σκληρά και μαλακά. Να γνωρίζετε όμως ότι στο χώρο των γονιών υπάρχουν οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις τόσο από το ΣΥΡΙΖΑ όσο και από το ΠΑΣΟΚ που κάνουν αυτόν το διαχωρισμό, ευτυχώς για τα παιδιά μας οι γονείς τους γύρισαν την πλάτη.

Η διέξοδος για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας δεν βρίσκεται στη μαστούρα, στην αποχαύνωση, δεν είναι διέξοδος το φευγικό από το πρόβλημα, το να κλείνεις τα μάτια, να χαλαρώνεις με ουσίες.

Τα ναρκωτικά τα πλασάρει το ίδιο το κοινωνικό οικονομικό πολιτικό σύστημα που στερεί τη μόρφωση σήμερα από τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας γιατί αύριο σκοπεύει να τους στερήσει τη ζωή.

Σας λένε για το δικαίωμα στην “ελευθερία της επιλογής”, στη χρήση των ναρκωτικών ή για την

“ελευθερία στην αυτοδιάθεση”, του σώματος όταν σας στερούν το δικαίωμα στη μόρφωση, την ψυχαγωγία, τη δουλειά.

Σας θέλουν υποχείριο με καμμένα μυαλά, να μην αντιδράτε, να τα δέχεστε όλα παθητικά μοιρολατρικά ως φυσικό φαινόμενο.

Τα ναρκωτικά δεν είναι επικίνδυνα γιατί είναι απαγορευμένα, είναι απαγορευμένα γιατί είναι επικίνδυνα.

Είναι υποχρέωση των Ενώσεων και των Συλλόγων Γονέων και τους καλούμε για άλλη μια φορά οργανωμένα και μαζικά (μαζί με τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, τις λαϊκές επιτροπές, τα εργατικά σωματεία) να διεκδικήσουν πιο δυναμικά τόσο από το κράτος όσο και από τους δήμους, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες για όλα τα παιδιά χωρίς να πληρώνουν οι γονείς.

Να πολλαπλασιαστούν οι δημόσιοι χώροι άθλησης ιδιαίτερα για τους νέους σε πάρκα, σε αυλές των σχολείων, σε γυμναστήρια δήμων, σε δημόσιους χώρους με την επίβλεψη εκπαιδευτικών φυσικής αγωγής.

Η διέξοδος για τη νεολαία της εργατικής λαϊκής οικογένειας βρίσκεται στην ενασχόληση με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό. Η ορμή και η ενέργεια της νεολαίας πρέπει να διοχετευτεί στη δημιουργική απασχόληση με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Έχουμε υποχρέωση να μπολιάσουμε τη νεολαία μας που από τη φύση της αμφισβητεί το σάπιο σύστημά τους, να τους μπολιάσουμε με το μικρόβιο της πάλης και του αγώνα, μαζί με το εργατικό λαϊκό κίνημα, ώστε αταλάντευτα και ασυμβίβαστα να ανατρέψουν τα αίτια που γεννούν τα ναρκωτικά.

Ο αγώνας κατά των ναρκωτικών είναι ταγμένος για μια ζωή με δικαιώματα στη μόρφωση, στη δουλειά, στην υγεία, την πρόνοια, χωρίς σκλάβους χωρίς εκμετάλλευση χωρίς φόβο και ανασφάλεια.

Είμαστε μαζί σας, σ' αυτό τον αγώνα δίπλα σας, σας θέλουμε ανυπόταχτους μαχητές ασυμβίβαστους, μπροστάρηδες στους αγώνες γιατί μόνο έτσι μπορούμε να ανατρέψουμε το σάπιο σύστημά τους.

Καλή δύναμη.

Μαρία Δελή

Μέλος της ΑΣΓΜΕ

Γιώργος Στεφανόπουλος, 5ος Ολυμπιονίκης Πυγμαχίας 1984

Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας.

Χαίρομαι ειλικρινά που βρίσκομαι απόψε εδώ για να μιλήσω για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα όσο τα ναρκωτικά και το “χαίρομαι” δεν το λέω τυπικά, το εννοώ, γιατί όσο κι αν οι έννοιες “ναρκωτικά” και “αθλητισμός” ακούγονται αντίθετες και άσχετες μεταξύ τους, στην πραγματικότητα συνδέονται και μάλιστα πολύ δυνατά με τη σχέση του προβλήματος και της λύσης του.

Θα μου πείτε, μπορεί ο αθλητισμός ν’ αποτελέσει τη λύση; Η λύση είναι η μεθαδόνη. Η λύση είναι οργανωμένα και φιλόξενα κέντρα αποτοξίνωσης. Η λύση είναι προϋπόθεση για να μπορούν να φιλοξενηθούν οι χιλιάδες χρήστες. Η λύση είναι αυστηρότατες ποινές στους εμπόρους για να πατάξουμε το εμπόριο ναρκωτικών. Όλα αυτά τα έχουμε ακούσει χιλιάδες φορές. Ναι, αλλά όλα αυτά είναι κατόπιν εορτής.

Εγώ δε θέλω ν’ αποτοξινωθεί ο χρήστης. Εγώ θέλω ο χρήστης να μην είχε γίνει ποτέ χρήστης. Εγώ θέλω να μην είχε μπει ποτέ σ’ αυτή την κόλαση των ναρκωτικών. Εγώ θέλω αυτές οι χιλιάδες νέων ανθρώπων που αργοπεθαίνουν καθημερινά στο κέντρο της Αθήνας αλλά και στα βόρεια προάστια, ασχέτως αν εκείνους δεν τους βλέπουμε, να μην είχαν περάσει ποτέ αυτή την πόρτα.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Γιατί μπορεί κάποιος να μπει στα ναρκωτικά; Το μόνο σίγουρο είναι ότι κάτι φταίει με το μέσα του. Δύσκολα παιδικά χρόνια; Ίσως... προβλήματα που κάνουν το χρήστη να ζητά τη διαφυγή; Πολύ πιθανόν. Αδιέξοδα που δεν αντέχει κάποιος να τα ζει; Ναι, κι αυτό μπορεί. Απλώς μιμητισμός; κι αυτό είναι πολύ συνηθισμένο.

Αλήθεια, αυτά τα προβλήματα λίγο ως πολύ, δεν τα αντιμετωπίζουμε όλοι; Γιατί κάποιοι μπαίνουν και κάποιοι άλλοι δεν μπαίνουν τελικά στα ναρκωτικά;

Επειδή το πράγμα τελικά δεν είναι τόσο απλό είναι πολύ πιο σύνθετο γι’ αυτό και γονατίζει εδώ και δεκαετίες στη χώρα μας χιλιάδες ανθρώπους.

Όλοι όμως όσοι επέλεξαν την κόλαση έχουν μια κοινή συνισταμένη: “χαμηλή αυτοεκτίμηση και ελλιπή αυτοκυριαρχία”.

Και λέω συνισταμένη, γιατί η χαμηλή αυτοεκτίμηση μπορεί να είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων, οικογενειακών, κοινωνικών και άλλων. Για να έχει κάποιος χαμηλή αυτοεκτίμηση, σίγουρα κάποιος γονιός ή κάποιος δάσκαλος δεν έκανε σωστά τη δουλειά του, με αποτέλεσμα να ισοπεδωθεί κάποιος ψυχολογικά ανεπανόρθωτα. Στη συνέχεια κάποιος ακατάλληλος κοινωνικός περίγυρος συνέχισε τη ζημιά, με αποτέλεσμα την ψυχολογική ισοπέδωση του ατόμου. Και την ώρα που κάποιος είναι ψυχολογικά ισοπεδωμένος, αν βρεθεί δίπλα στο δηλητήριο, στο θάνατο, στην κόλαση, στα ναρκωτικά, πόσο εύκολο είναι να επιστρατεύσει την αυτοκυριαρχία του; αν δεν έχει κάπου να πιαστεί; αν δεν έχει όνειρο; αν δεν έχει προορισμό; αν δεν έχει εναλλακτικό δρόμο;

Είναι πολύ δύσκολο, σχεδόν ακατόρθωτο. Ο χρήστης δεν είναι ούτε κακός, ούτε ανήθικος, ούτε χαζός,, ούτε γεννημένος αλήτης. Είναι ένας ευαίσθητος άνθρωπος που όταν του τελείωσαν όλα τ' άλλα, έπεσε στα ναρκωτικά.

Μα θα μου πείτε δοκιμάζουν τόσοι και τόσοι τα ελαφρά, δε γίνονται όλοι χρήστες. Μα γι' αυτό δεν γίνονται όλοι χρήστες. Εκείνος που έχει 500 άλλους τρόπους να βρει την απόλαυση και την ευχαρίστηση στη ζωή του, δεν έχει λόγους να επιλέξει το διασυρμό του. Αυτός που έχει τον πήχη του εαυτού του ψηλά, που έχει κάτι να πιαστεί και να τραβηχτεί έξω απ' την παγίδα, δεν αφήνει τον εαυτό του να εξευτελιστεί.

Εκείνος που έχει κι άλλες επιλογές να δράσει στη ζωή του, δε μένει. Μένει μόνο εκείνος που τα θεωρεί μονόδρομο. Μένει μόνο εκείνος που δε βλέπει κανένα λόγο να μη μείνει. Τουλάχιστον στην αρχή. Γιατί όταν καταλάβει ο χρήστης τι έκανε, είναι ήδη μες στην εξάρτηση.

Εδώ, σ' αυτό το σημείο θα σας αντιπαραθέσω τον αθλητισμό. Και θα σαςβάλω λίγο να τα σκεφτείτε σαν παράλληλες έννοιες. Θα μου πείτε έχουν τα ναρκωτικά κι ο αθλητισμός κοινά στοιχεία; Κι όμως έχουν!

Πιστεύετε ότι στον αθλητισμό ή και στον πρωταθλητισμό μπαίνουν μόνο οι πετυχημένοι, οι ευτυχισμένοι, οι κοινωνικά αποδεκτοί και οι ισορροπημένοι; Όχι βέβαια! Αυτοί δεν τον έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη. Μπαίνουν μόνο για να προσέχουν τη γραμμή τους και για να κρατούν χαμηλά τη χοληστερίνη τους. Οι περισσότεροι άνθρωποι που γνώρισα εγώ τόσο χρόνια μες στα γήπεδα μπήκαν στον αθλητισμό για να ζήσουν ένα μαγικό ψυχολογικό και συναισθηματικό δούναι και λαβείν.

Μπήκαν γιατί βρήκαν μες στο γήπεδο ότι δεν έβρισκαν έξω από αυτό. Μπήκαν γιατί έζησαν την αξία της επίτευξης του στόχου. Στόχος δεν είναι μόνο η επόμενη Ολυμπιάδα, στόχος είναι και το να καταφέρει ένας αγύμναστος άνθρωπος να τρέξει τη επόμενη εβδομάδα 2 γύρους στο στάδιο παραπάνω από την προηγούμενη.

Μπήκαν για να εκτονωθούν, μπήκαν για να νοιώσουν σε κάτι σημαντικοί, μπήκαν με την ελπίδα ότι θα ενταχθούν σ' ένα νέο μικρόκοσμο που υπάρχει πιθανότητα να γίνουν αποδεκτοί. Κι αφού άρχισαν να ασχολούνται με τον αθλητισμό, ξεκίνησε και μια ψυχική διεργασία που τους βγάζει σιγά σιγά από το τίποτα και αρχίζει να τους δίνει νόημα και στόχο. Άρχισαν να παίρνουν χαρές είτε μέσα από ένα τρίποντο, είτε μέσα από ένα άλμα, είτε μέσα από ένα γκολ.

Μετά την πρώτη χαρά ο πήχης ανεβαίνει. Κι άλλο τρίποντο, ψηλότερο άλμα, δεύτερο γκολ. Και μετά αρχίζεις να λες "κάτι αξίζω" κι έτσι ο πήχης ανεβαίνει και σιγά σιγά αρχίζεις ν' αγαπάς τον εαυτό σου και να λες άρα κάτι αξίζω κι αποκτάς αυτοεκτίμηση.

Για να γίνεις καλύτερος αυξάνεις την ένταση και το ρυθμό στην προπόνηση. Αυτό όμως είναι δύσκολο, απαιτεί υπερπροσπάθεια και θυσίες. Κι εκεί αρχίζεις και ξεπερνάς τα όρια του εαυτού σου για να γυμναστείς περισσότερο και να πετύχεις το στόχο σου. Κι εδώ έρχεται η αυτοκυριαρχία. Δε θα φας

γλυκό, δε θα πιεις ούτε νερό, θα προπονηθείς μέχρι εξάντλησης, γιατί θέλεις να πετύχεις το στόχο σου.

Κι έτσι ο αθλητισμός διδάσκει τον αυτοσεβασμό και την αυτοκυριαρχία χωρίς μεγάλη προσπάθεια σε αυτόν που δεν μπόρεσε να του τα διδάξει ούτε ο γονιός ούτε κι ο δάσκαλος. Αν το σκεφτούμε λίγο ανοιχτά. Και ο χρήστης και ο αθλητής επικεντρώνονται στο σώμα τους μόνο που ο ένας το ξυπνάει κι ο άλλος το ναρκώνει. Κι οι δυο καταπονούν το σώμα τους ο ένας για να το δυναμώσει κι ο άλλος για να το διαλύσει. Κι οι δυο ιδρώνουν. Ο ένας απ' την υπερπροσπάθεια κι ο άλλος απ' τη στέρηση της δόσης που δεν πήρε.

Η φορά του βέλους όμως είναι η ακριβώς αντίθετη. Ο ένας το κάνει για να γνωρίσει τον καλύτερο εαυτό του και ο άλλος οδεύει σιγά σιγά για το θάνατο. Κι όμως η αφετηρία τους μπορεί να ήταν η ίδια. Χαμηλή αυτοεκτίμηση κι ελλιπής αυτοκυριαρχία. Ποια ήταν όμως η διαφορά τους η μεγάλη. Η επιλογή του δρόμου.

Και γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ. Για να πιάσουμε το κακό από τη ρίζα του. Να καταλάβουμε ότι η μεγάλη διαφορά είναι η επιλογή του δρόμου.

Είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι μια ώρα προπόνησης, ακόμα και μισή είναι αρκετή για να εκκρίνει ο εγκέφαλος ορμόνες που συμβάλλουν στην ψυχική ισορροπία και λειτουργούν αντικαταθλιπτικά στον άνθρωπο. Αρκεί κάποιος να μπει και ν' ανακαλύψει την ψυχική αρμονία και την εκτόνωση που προσφέρει ο αθλητισμός. Αρκεί κάποιος να μας δείξει το δρόμο.

Γιώργος Στεφανόπουλος

5ος Ολυμπιονίκης Πυγμαχίας 1984

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥ ΟΑΕΔ

Στις επαγγελματικές σχολές του ΟΑΕΔ σπουδάζουν παιδιά από 16 έως 23 χρονών. Από το πρώτο εξάμηνο βγαίνουμε για δουλειά - μαθητεία το λένε - όπου μας δίνουν 16 ευρώ μεροκάματο.

Το απόγευμα τρέχουμε μετά τη δουλειά στη σχολή για να “εκπαιδευτούμε” σε απαρхайωμένα εργαστήρια, χωρίς υποδομή, εργαλεία για όλους. Οι περισσότεροι από εμάς δεν προλαβαίνουμε να ασχοληθούμε με άλλα πράγματα, με τον αθλητισμό. Εξάλλου για να πας να παίξεις μπάλα πρέπει να δώσεις ένα μεροκάματο. Πολλά παιδιά δεν έχουν προλάβει να τελειώσουν όλες τις τάξεις του Λυκείου και βγαίνουν στην παραγωγή.

Έχει σημασία για τους εργοδότες μας, τις κυβερνήσεις τους, τον ΟΑΕΔ να μας μάθουν από πολύ μικρούς ότι εμείς έχουμε την ευθύνη που δεν παίρνουμε από γράμματα. Ότι για να μάθουμε την τέχνη πρέπει να είμαστε “υπάκουοι” στα αφεντικά, όχι μόνο στην πρακτική, αλλά και μετά. Θέλουν να μας έχουν ναρκωμένους για να αντιμετωπίζουμε μοιρολατρικά, με ηττοπάθεια τα εμπόδια που δημιουρ-

γεί το σύστημα που μας εκμεταλλεύεται, μας σπρώχνει στην ανεργία.

Ένα μεγάλο ποσοστό συναδέλφων μας κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών, ακόμα και μέσα στη σχολή, πολλές φορές με την ανοχή που δείχνουν ορισμένοι διευθυντές, καθηγητές στις σχολές. Απέναντι από τη σχολή μου υπάρχει στέκι διακίνησης και δεν έχει γίνει τίποτα. Το μόνο που ενοχλεί ορισμένους από αυτούς

είναι να μην ερχόμαστε σε επαφή με τους συναδέλφους μας από τα σωματεία μας, από το ΠΑΜΕ.

Αν και σε ορισμένες σχολές υπάρχει συνεργασία με κέντρα πρόληψης, συνήθως γίνονται επετειακά εκδηλώσεις, ενημερώσεις στις τάξεις. Οι περισσότεροι συνάδελφοι δεν προσέχουν. Οι συμβουλευτικοί σταθμοί του ΚΕΘΕΑ που λειτουργούν σε ορισμένους δήμους μπορούν να συμβάλουν στην πρόληψη, στην ενημέρωση των σπουδαστών. Πολύ περισσότερο μπορεί να βοηθήσει κοινές εκδηλώσεις, παρεμβάσεις μαζί με τις λαϊκές επιτροπές στις γειτονιές. Να φτάσουμε σε κάθε συνάδελφο, σε κάθε τάξη και ειδικότητα με τις θέσεις μας.

Μας θέλουν ανοργάνωτους, ξεκομμένους, απομονωμένους, να μην διεκδικούμε, να μην κινητοποιούμαστε για τις μειώσεις στο μεροκάματο μας και τις συνθήκες δουλειάς, μας θέλουν με κάτω το κεφάλι, υποταγμένους. Να έχουν μια νεολαία που αντί να αγωνίζεται, να διεκδικεί, να οργανώνεται, να αντιστέκεται να είναι μέσα στη μαστούρα, να μας μπολιάζουν στην ναρκωκουλτούρα. Δεν θα τους κάνουμε τη χάρη. Δούλοι του 21ου αιώνα δε θα γίνουμε. Θα παλέψουμε μέσα από τα 5μελή και 7μελή μας, μέσα από τα συνδικάτα μας για το δικαίωμα μας στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, στην μόρφωση, στην υγεία, στον αθλητισμό και τον πολιτισμό. Για αυτό το μέλλον αξίζει να παλέψουμε.

Χρήστος Κουμπούρας

Γραμματέας 7μελούς ΕΠΑΣ ΟΑΕΔ Αιγάλεω

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΙΕΚ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία που παίρνει σήμερα η Γραμματεία Νέων του ΠΑΜΕ. Με μεγάλη χαρά βρισκόμαστε εδώ.

Ο Σύλλογος Σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ, έχει ξεκάθαρη θέση: Όχι σε όλα τα ναρκωτικά. Το θέμα της ναρκωκουλτούρας απασχολεί τους σπουδαστές στους χώρους κατάρτισης, τα παιδιά των εργατικών, λαϊκών οικογενειών που «αγκομαχούν για να τα βγάλουν πέρα με τα δίδακτρα και τα αναλώσιμα που χρυσοπληρώνουμε, με την ανασφάλεια αν θα βρούμε δουλειά μετά τη σχολή, την ανεργία, την περιπλάνηση από επιχείρηση σε επιχείρηση για 2, 3 μήνες με 200, 300 ευρώ και μετά πάλι στο ψάξιμο.

Στο φεστιβάλ του Συλλόγου μας, που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 8/6/2013, οργανώσαμε συζήτηση με τους συναδέλφους μας για το πώς ο σύλλογος να δυναμώσει την πάλη του ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, τι πρωτοβουλίες μπορεί να πάρει έτσι ώστε οι σπουδαστές να μη στρέφονται «στην ατομική λύση» της χρήσης και στα αδιέξοδα που οδηγεί, αλλά στη συλλογική πάλη και στον αγώνα για τα δικαιώματά μας στη μόρφωση και τη ζωή. Στην εκδήλωση συμμετείχε και το ΕΣΥΝ. Υπήρξε προβληματισμός από τους συναδέλφους μας για τη θέση που έχει ο σύλλογος ενάντια στη ναρκωκουλτούρα, ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά. Έγιναν ερωτήσεις για το τι διαστάσεις έχει πάρει στη νέα γενιά. Ότι χρειάζεται ταυτόχρονα να αναδείξουμε τις εκρηκτικές διαστάσεις που έχει πάρει το φαινόμενο του αλκοολισμού. Μια συνάδελφος ρώτησε τι στάση κρατάει ένας νέος που κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών απέναντι στα προβλήματα, στους αγώνες που αναπτύσσονται γύρω από αυτά. Το θέμα είναι πώς κάθε νέος στέκεται όχι μόνο απέναντι στα προβλήματα που ζει, κλεισμένος στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού, αλλά πώς στέκεται απέναντι στην αιτία που τα δημιουργεί, το σύστημα της εκμετάλλευσης, της ανεργίας που έχει συμφέρον να έχει το «μυαλό» μας και τη συνείδησή μας «ναρκωμένη».

Φάνηκε η ανάγκη ως Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Δημοσίων ΙΕΚ Ν. Αττικής να πάρουμε πρωτοβουλίες μέσα σε κάθε σχολή, με επισκέψεις, εκδηλώσεις από κοινού με θεραπευτικές κοινότητες, το ΕΣΥΝ. Στην προσπάθεια να μα «ναρκώσουν» τη συνείδηση, απαντάμε με το συλλογικό, οργανωμένο αγώνα μέσα και έξω από τις σχολές, στο πλευρό των γονιών μας, των αυριανών συναδέλφων μας, του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, της λαϊκής συμμαχίας.

Χαλακατεβάκη Μαριάντζελα

Αντιπρόεδρος Συλλόγου Δημοσίων ΙΕΚ Ν. Αττικής

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες, εκ μέρους της Γραμματείας Αττικής του ΜΑΣ χαιρετίζουμε τη σημερινή εκδήλωση που πραγματοποιεί η Γραμματεία Νέων του ΠΑΜΕ. Το θέμα της εκδήλωσης αποκτά σήμερα μεγαλύτερη σημασία καθώς ζούμε σε μια αντιφατική περίοδο όπου από τη μια φορτώνονται οι συνέπειες της κρίσης στις πλάτες των εργατικών – λαϊκών οικογενειών και αντικειμενικά πληθαίνουν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, και από την άλλη μεγαλώνει η ανάγκη να οργανωθούν, να σταθούν όρθιοι απέναντί τους και

να τις ξεπεράσουν, αγωνιστικά και ανυπότακτα. Το ΜΑΣ συζήτησε με εκατοντάδες σπουδαστές και φοιτητές το ζήτημα των ναρκωτικών με ενημερωτικές εκδηλώσεις, το τουρνουά ποδοσφαίρου με το σύνθημά του **ΌΧΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ** και άλλες πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις. Απέναντί μας στάθηκαν όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις και παρατάξεις μέσα στις σχολές που δικαιολογούν το φαινόμενο της ναρκω-εξάρτησης ως φυσιολογικό, ως είναι ζήτημα προσωπικών επιλογών και ως επαναστατικό, αλλά και μια μερίδα μεγαλοκαθηγητών. Καθηγητής κατά τη διάρκεια μαθήματος στο τμήμα Στατιστικής της ΑΣΟΕΕ χαρακτηριστικά αναφέρει «η απαγόρευση των ναρκωτικών ουσιών δεν οδηγεί στη μείωση της χρήσης, αλλά αντίθετα οξύνει το πρόβλημα».

Ποιοι προωθούν την αποποινικοποίηση των ναρκωτικών παράλληλα με το καθημερινό μάθημα υποταγής; **Καθηγητές σαν τον κ. Πανάρετο, πρώην υφυπουργό Παιδείας με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.** Τέτοια ακούμε καθημερινά στα αμφιθέατρα. Τέτοιες «γνώσεις» θέλουν να κατέχει σήμερα ένας απόφοιτος και αυριανός εργαζόμενος. Από την άλλη, το τουρνουά ποδοσφαίρου του ΜΑΣ αγκαλιάστηκε από χιλιάδες φοιτητές καθώς ήταν το πρώτο πανελλαδικό τουρνουά που οργανώθηκε από φοιτητές για φοιτητές χωρίς επιχειρήσεις, σπόνσορες και χορηγούς. Δεδομένου των δυσκολιών που αντιμετωπίσαμε στην οργάνωσή του, κυρίως λόγω των ελλείψεων σε δημοτικά γηπεδάκια, ελεύθερους χώρους κλπ. κρίνουμε ως επιτυχημένο το πρώτο μας εγχείρημα. Δεσμευόμαστε ότι δε θα αφήσουμε καμία ευκαιρία να πάει χαμένη, θα αξιοποιήσουμε κάθε μορφή δράσης, τον υγιή λαϊκό αθλητισμό και πολιτισμό προκειμένου να τραβήξουμε και άλλους νέους στον αγώνα. Να ξεθολώσουμε το μυαλό των συναδέλφων μας από κάθε στρεβλή επιθυμία που τους γεννά το σάπιο σύστημα για να τους κρατά μακριά από τη διεκδίκηση των αναγκών τους, μακριά από την πάλη για μια κοινωνία με ολοκληρωμένους και ελεύθερους ανθρώπους χωρίς εξαρτήσεις από ουσίες, χωρίς εκμετάλλευση.

Το σχέδιο της κυβέρνησης, πιστό στις οδηγίες της Ε.Ε. δεν είναι μόνο να μας καταδικάσει να σπουδάζουμε μέσα στις ελλείψεις, χωρίς εστίες και υποδομές, να πληρώνουμε τη γνώση με το «κομμάτι» στο ΑΕΙ και στο ΤΕΙ Α.Ε. Δεν είναι μόνο να φανταζόμαστε την εργασιακή μας προοπτική κάτι ανάμεσα στην ανεργία και τα 400€, αλλά και να νιώθουμε «ελεύθεροι» και απαλλαγμένοι από σκοτούρες και άγχη κάθε φορά που θα μαστουρώνουμε από τα ναρκωτικά που μας πλασάρουν. Να σκύβουμε το κεφάλι μπροστά στα προβλήματα και να μην καταλαβαίνουμε τι φταίει.

Τέτοια στάση ζωής δεν ταιριάζει στους νέους των εργατικών – λαϊκών οικογενειών.

Μπορεί να κλέβουν τους κόπους μας και τα όνειρά μας,

μπορεί να κλέβουν τον ιδρώτα των γονιών μας στη δουλειά,

αλλά όσο δεν κλέβουν το μυαλό μας θα πρέπει να φοβούνται τη δύναμη του αγώνα μας και να περιμένουν την ανατροπή τους!

Δεν ταιριάζει η ναρκωκουλτούρα και η υποταγή, αλλά η αγωνιστική και ανυπότακτη στάση απέναντι σε όσους μας θέλουν στη γωνία.

Στράτος Μανιαβός

Μέλος της Γραμματείας ΜΑΣ Ατικής

ΚΕΘΕΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Το ΚΕΘΕΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ είναι ένα από τα θεραπευτικά προγράμματα του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ), του μεγαλύτερου φορέα απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης στην Ελλάδα και σύμβουλου οργανισμού του ΟΗΕ σε θέματα ναρκωτικών.

Το θεραπευτικό πρόγραμμα ΚΕΘΕΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ έχει την έδρα του στην Αττική και απευθύνεται σε χρήστες εξαρτησιογόνων ουσιών άνω των 21 ετών και τις οικογένειες τους. Στοχεύει στην απεξάρτηση, στην εκπαίδευση και την κοινωνική επανένταξη. Η συμμετοχή στο πρόγραμμα είναι εθελοντική, χωρίς οικονομική επιβάρυνση και δεν χορηγούνται υποκατάστατα ή άλλες ουσίες.

Ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1989 με την ίδρυση της Εναλλακτικής Κοινότητας Παρέμβαση και το 1992 εξελίχθηκε σε ένα ολοκληρωμένο πολυφασικό πρόγραμμα απεξάρτησης. Στο πλαίσιο του θεραπευτικού προγράμματος λειτουργούν Συμβουλευτικά Κέντρα στην Αθήνα και στη Ραφήνα, θεραπευτική Κοινότητα διαμονής και Κέντρο Κοινωνικής Επανένταξης στα Εξάρχεια. Παράλληλα, λειτουργεί Κέντρο Οικογενειακής Υποστήριξης για συγγενείς των εξαρτημένων στην οδό Βαλτετσίου 37 στην Αθήνα.

Παρέχονται υπηρεσίες:

- Βασικής ιατρικής φροντίδας/διασύνδεσης με φορείς υγειονομικής περίθαλψης
- Κινητοποίησης και προετοιμασίας για ένταξη στη θεραπευτική κοινότητα
- Ομαδικής και ατομικής συμβουλευτικής
- Ομαδικής και ατομικής θεραπείας
- Μεταθεραπευτικής φροντίδας
- Πρόληψης υποτροπής και διαχείρισης της κρίσης
- Νομικής υποστήριξης
- Οικογενειακής θεραπείας
- Συμβουλευτικής οικογένειας και ζευγαριών
- Εκπαίδευσης και επαγγελματικού προσανατολισμού

Ο αθλητισμός για τα μέλη του προγράμματος είναι συνυφασμένος με τις εκδηλώσεις εκείνες που σχετίζονται με την υγεία, την ψυχαγωγία καθώς και τη γενικότερη ηθική καλλιέργεια. Συμβάλλει στο «δέσιμο» της ομάδας και την προώθηση του κλίματος συνεργασίας, ενώ παράλληλα βελτιώνει τη φυσική κατάσταση και τεχνική. Στην Κοινότητα πραγματοποιούνται αθλητικά σεμινάρια και αποτε-

λούν βασικό κομμάτι της εκπαιδευτικής ζώνης. Μέσα από αυτά προωθούνται αξίες συλλογικότητας και αγωνιστικής στάσης ζωής. Τα σεμινάρια οργανώνονται από τον γυμναστή επιμορφωτή με στόχο την καλλιέργεια της φυσικής κατάστασης των μελών και με απώτερο σκοπό την αναζήτηση κινήτρων μέσα από τον αθλητισμό και υγιείς δραστηριότητες ώστε βγαίνοντας από την Κοινότητα να έχουν σωστή οργάνωση του ελεύθερου χρόνου.

Η πρώτη πρόσκληση για συμμετοχή στο τουρνουά του ΠΑΜΕ έγινε πέρυσι. Φέτος συμμετέχουμε με την ομάδα 5x5 της Κοινότητας για δεύτερη φορά. Έχουμε πάρει μέρος σε 5 αγώνες έως τώρα και τα μέλη έχουν καταφέρει να ζήσουν μια εμπειρία ξεχωριστή σύμφωνα με τις περιγραφές τους μετά τους αγώνες. Η συμμετοχή στο τουρνουά προσδίδει πέρα από τα σεμινάρια που συμμετέχουν και μια άλλη διάσταση στη λέξη αθλητισμός. Είναι η στιγμή που καλούνται να δουλέψουν με το έξω. Οι αγώνες προκαλούν ανάμεικτα συναισθήματα, αλλά κυρίως μαθαίνουν να διαχειρίζονται την αλλαγή τους μέσα από την άθληση. Νιώθουν ότι ξανακερδίζουν την κοινωνικότητά τους και ασχολούνται με δραστηριότητες που όταν βρίσκονταν στη χρήση δεν ενδιαφερόντουσαν καθόλου. Η βελτίωση της φυσικής κατάστασης, η ομαδικότητα, η συνεργασία βοηθούν με τη σειρά τους να ξαναμπούν σε μια κατάσταση που είχαν παραμελήσει. Το πάθος που υπάρχει για τη νίκη στον αγώνα, γίνεται πάθος για τη νίκη στον αγώνα απέναντι στη χρήση και στον αγώνα για την επιβίωση στην κρίση και στη ζωή.

Οι αθλητικές πρωτοβουλίες και η καλλιέργεια διάθεσης για συμμετοχή και συνεργασία συμβάλλουν στην εμπέδωση της λογικής πως οι νέοι άνθρωποι μπορούν να είναι μαζί, να αθλούνται, να διασκεδάζουν χωρίς ναρκωτικά.

Σοφία Θεοδωρή

Προσωπικό Εκπαίδευσης ΚΕΘΕΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕΛΩΝ ΚΕΘΕΑ ΔΙΑΒΑΣΗ

ΝΙΚΟΣ

Καλησπέρα σας.

Είμαι ο Νίκος. Είμαι μέλος της ανοιχτής πρωινής κοινότητας του ΚΕΘΕΑ Διάβαση. Εγώ θέλω να πω ότι η απεξάρτηση είναι ένα πολύ δύσκολο θέμα αλλά δεν είναι και απίθανο. Εγώ έχω ζήσει και τον εφιάλτη των ναρκωτικών, αυτή τη φυλακή, και ζω και τώρα την προσπάθεια που κάνω για να φύγω από αυτό μέσα από την κοινότητα. Ο αθλητισμός είναι κάτι πολύ σημαντικό, που με βοηθάει πάρα πολύ. Είμαι στην ποδοσφαιρική ομάδα της κοινότητας, κάνουμε προπονήσεις κάθε Σάββατο και συμμετείχαμε και στο τουρνουά. Ήταν πολύ βοηθητικό για εμένα αυτό και γιατί ξέφυγα από την καθημερινότητα αλλά πήρα και μεγάλη ικανοποίηση από αυτό, και ας μην προχωρήσαμε και πάρα πολύ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Είμαι ο Βαγγέλης. Καλησπέρα.

Είμαι και εγώ μέλος της κοινότητας. Απέχω από τα ναρκωτικά 11 μήνες. Μπορώ να πω ότι αυτοί οι μήνες ήταν οι καλύτεροι της ζωής μου, όπως δεν έχω ξαναζήσει. Διάλεξα στεγνό πρόγραμμα εννοείται, γιατί είμαι της άποψης ότι τα ναρκωτικά ή τα κόβεις ή δεν τα κόβεις. Δεν υπάρχει ... υποκατάστατα και διάφορα άλλα. Μόνο έτσι μπορεί να πετύχει η θεραπεία.

Είμαι πολύ ευχαριστημένος που βρίσκομαι στο πρόγραμμα γιατί βοηθάει και την οικογένεια μου. Πλέον είμαι πολύ ευτυχισμένος, που έχω φίλους. Τον Νίκο και άλλα παιδιά στην κοινότητα. Και εγώ συμμετείχα στο τουρνουά, μου άρεσε πολύ, με γύρισε σε χρόνια που έπαιζα ποδόσφαιρο και απείχα από τη χρήση. Για εμένα ο αθλητισμός πηγαίνει πολύ και με την προσπάθεια μου, είναι αυτό που είπε και ο κύριος πριν για την αυτοεκτίμηση και όλα αυτά, που ισχύουν.

Σημασία βασικά έχει τώρα η συμμετοχή. Ακόμα και αν χάσαμε εμένα μου άρεσε που βγήκα πιο πέρα από το πρόγραμμα και γνώρισα και άλλους ανθρώπους, καινούργιους, είδα και φίλους μας από άλλα προγράμματα. Αυτό μου έδωσε πολύ δύναμη και είμαι ενθουσιασμένος και χαρούμενος που είμαι εδώ σήμερα.

Σας ευχαριστούμε.

